

[Korsgaard.]

det samlede Overskud paa det kommende Statsregnskab til ca. 20 Mill. Kr.

Jeg skal ikke dvæle mere herved, da det naturligvis i særlig Grad vedrører tredie Behandling.

Bortset fra de Ændringsforslag, der har, om jeg saa maa sige, betydelig finansiel Virkning, vil jeg gerne pege paa Ændringsforslag Nr. 173, som vedrører en lille Bevilling paa 2 000 Kr. til Arbejder til Forandring i Rosenborg Have. Bagved dette saa tilsyneladende uskyldige Beløb, som 2 000 Kr. er, ligger jo en Bevilling paa i alt ca. 160 000 Kr., hvoraf dette Beløb altsaa er det første. Som det vil fremgaa af Ændringerne, har de konservative Repræsentanter, det ærede Medlem Hr. Pitzner og jeg, ikke kunnet tiltræde denne store Bevilling paa 160 000 Kr., hvorom det i Virkeligheden drejer sig. Grundlaget for, at man stiller Ændringsforslaget, er, at man realiter vil lave Rosenborg Have — jeg kunde næsten fristes til at sige — helt om. Det er naturligvis ikke saaledes at forstaa, at man vil fælde de fleste af Træerne, men en Del Træer vil der dog gaa med. Der vil, som jeg har udtrykt mig i et Interview, ske dette, at man forandrer Havens Karakter fra at være en Skyggehave til at være en solbeskinnet Have. Nu kan det ingeniunde benægtes, at der er megen Tilbøjelighed i Tiden for, at man skal bevæge sig saa meget som muligt i Solen, men jeg vil dog paa den anden Side ogsaa tro, at der kan være saa varme Sommerdage endnu her i Danmark, at man gerne vil kunne komme i Skygge, saa om dette Moment spiller en saa afgørende Rolle, at det er tilstrækkelig Begrundelse for at ofre et saa stort Beløb paa dette Anlæg, synes mig tvivlsomt. Smagen er her ganske utvivlsomt delt; nogle vil helst have, at at vi skal bevare Haven med den Karakter, den har, andre — det er maaske nok de fleste, efter Rigsdagens Stilling til Sagen maa jeg antage, at det er de fleste — mener altsaa, at man skal gaa over til en anden Form for Havens Anlæg. Vi mener ikke, at Sagen her er saa afgjort klar, at vi har kunnet forsvare at gaa til en saa stor Bevilling som den, der her er Tale om. Naturligvis har man fra den Side, som rundhaandet gaar med til at ofre disse 160 000 Kr., sagt, at det er næsten alt sammen til Arbejdsløn. Nu kan snart sagt enhver Udgift i dette Land gøres til en god Gerning, naar man som Bevæggrund vil anføre, at det meste dog anvendes til Arbejde. For, ret beset, hvilket Anlæg kan man overhovedet snart

sagt tænke sig, hvor det meste ikke bliver til Arbejde, naar vi gaar ned i Bunden af Sagen? Vi mener ikke, at dette kan være en tilstrækkelig Begrundelse for at anvende saa mange Penge paa en Ting, som vi ikke finder oplagt bør gøres. Vi er i øvrigt ogsaa af den Mening, at hvis man skal se Spørgsmaalet ud fra et Arbejdsløshedssynspunkt, er Sommeren 1931 i alt Fald efter min Mening ikke den rette, idet jeg tror, at Sommeren 1932 bliver meget værre. I det hele taget tror jeg, at vi ingeniunde endnu skal forhaste os alt for voldsomt med kunstigt at lave Arbejder, jeg tror, der kan blive endnu mere Grund dertil i den nærmest kommende Tid, være sig Efteraar, Foraar eller Sommer, end der er i den lige tilstundende. Alt i alt mener jeg altsaa, at det økonomisk set ikke er forsvarligt til et Formaal som dette at anvende saa mange Penge. Vi forbavses, som vi saa ofte maa forbavses over Partiet Venstre, over, at de glat væk gaar med til en saadan Bevilling, men det er efterhaanden ikke saa helt nemt at finde ud af, hvad Venstre ikke kan gaa med til.

Jeg skal herefter vende mig til de Samraad, der har været ført, og først omtale et Samraad med den højtærede Finansminister vedrørende Mønten. Man vil jo se, ved at læse Tillægsbevillingsloven, at Møntens Indtægtsforhold er forbedrede med 1 Mill. Kr., fordi der foretages en større Udmøntning, end man oprindeligt havde tænkt. Nu har jeg jo været inde paa... (Ophold). Jeg tillader mig at tale om Mønten, der som bekendt hører under den højtærede Finansminister, og da der maaske kunde være et og andet at sige til mine Bemærkninger, vilde jeg forfærdelig gerne have den højtærede Finansminister for Øje, medens jeg taler. Altsaa, det er et Problem, jeg ved tidligere Lejligheder har været inde paa; jeg har diskuteret det med den tidligere højtærede Finansminister, det nuværende ærede Medlem af Tinget Hr. N. Neergaard, og har gjort det Synspunkt gældende, at dette, om Staten udmønter mere eller mindre et Aar, ikke rettelig bør kunne paavirke Statens Driftsbudget. Det vilde dog være en for urimelig Ting, om det, at vi, om jeg saa maa sige, laver nogle Millioner Kroner falske Mønter, skulde betyde, at Driftsbudgettet blev positivt, hvis det ellers vilde blive negativt. Den tidligere Finansminister har ikke villet gaa ind for en Ændring paa dette Omraade, og jeg har oprigtig talt heller ikke den bedste Tro til, at den nuværende højtærede Finansminister vil gøre det, men da jeg, saa vidt jeg ved, endnu ikke har fremkaldt en